

5. И Филиппъ слѣзе въ единъ Самарійскій градъ и проповѣдуваше имъ Христа.

6. И внимаваше народъ-тъ единодушно на това което имъ говоряше Филиппъ, като чувахъ *всички* и виждахъ знаменія-та които правяше.

7. Защото нечисти-тъ духове, съ голѣмъ гласъ извыкувахъ и излѣзувахъ отъ мнозина които ги имахъ; и мнозина разслабени и хроми исцѣлени быхъ.

8. И станъ радость голѣма въ онзи градъ.

9. А въ градъ-тъ отъ по напредъ имаше нѣкой си человекъ на име Симонъ, който правяше магіи: и омаюваше народъ-тъ Самарійскій, като казуваше себе си че е великъ нѣкой си:

10. На когото всички отъ малкъ до голѣмъ давахъ вниманіе и казувахъ: Тойзи е велика-та сила Божія.

11. И внимавахъ на него, по това че доста врѣме бѣше ги омаювалъ съ магіи-тъ *си*.

12. Но когато повѣрувахъ въ Филиппа, който благовѣствоваше за царство-то Божіе, и за име-то Исусъ Христово, крыщавохъ ся мъжіе и жены.

13. И самъ си Симонъ повѣрува, и покръстенъ намѣрваше ся всякога при Филиппа, и като гледаше че ставать знаменія и чудеса голѣмы, удивяваше ся.

14. А като чухъ апостоли-тъ които бѣхъ въ Иерусалимъ, че Самарія пріе слово-то Божіе, проводихъ имъ Петра и Иоанна,

15. Които като слѣзохъ, помолихъ ся за тѣхъ, за да приимътъ Духа Святаго.

16. (Защото не бѣ слѣзълъ още ни на одного отъ тѣхъ *Духъ Святой*, но само бѣхъ кръстени въ име-то Исусъ Христово.)

17. Тогазъ възлагахъ рѣцѣ на тѣхъ, и приимахъ Духа Святаго.

18. А като видѣ Симонъ че съ възлаганіе-то на апостолскы-тъ рѣцѣ ся даваше Святой Духъ, принесе имъ сребро,

19. И казуваше: Дайте и на мене тѣзи власть, щото врѣхъ когото възложъ рѣцѣ, да приима Духа Святаго.